

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Wetron Slovakia s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, zastúpený JUDr. Klaudiou Azariovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 21. marca 2011, číslo AA/2011/12843/6479/OPČ-SSZ, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. apríla 2012, č. k. 6S/45/2011-131, v časti týkajúcej sa trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. apríla 2012, č. k. 6S/45/2011-131, v časti týkajúcej sa trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Účastníci **nemajú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 19. apríla 2012, č. k. 6S/45/2011-131, zrušil rozhodnutie žalovaného z 21. marca 2011, číslo AA/2011/12843/6479/OPČ-SSZ, ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach z 1. decembra 2010, č.k. KE/2010/19966 podľa § 250j od. 2 písm. c), d) OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 294,60 €, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk právnej zástupkyne JUDr. Klaudie Azariovej.

Rozhodnutie o trovách krajský súd odôvodnil tým, že celkovú náhradu trov konania 589,23 € krátil na polovicu, t.j. na 294,60 € z dôvodu, že žalobca nenavrhol, ani nepredložil žiadne listinné dôkazy na svoje tvrdenie, podľa ktorého všetci jeho zamestnanci, ktorých zamestnával v roku 2009 vykonávali prácu a plnili jeho úlohy v zahraničí a nikdy nie na

území Slovenskej republiky, hoci nimi môže disponovať len on a aj jeho vinou nebol v danej veci presne a úplne zistený skutočný stav veci.

Proti rozsudku krajského súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal žalobca včas odvolanie. Žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobcovi priznať právo na náhradu trov konania v sume 589,23 €. Uviedol, že v súdnom konaní sa nedopustil takého konania, ktoré možno charakterizovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie plnej náhrady trov konania. Súdom uvádzané skutočnosti sa nevzťahujú na súdne konanie, ale na konanie správne. Aj napriek skutočnosti, že povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci vyplýva z ustanovení správneho poriadku pre správny orgán, žalobca navrhol v priebehu správneho konania niekoľko dôkazov (dožiadanie sociálnej poisťovne, dodatky k pracovným zmluvám) na podporu svojho stanoviska.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa trov konania. Uviedol, že žalobca nepredložil v správnom konaní listinné dôkazy, čím zabránil účelu riadneho a presného zistenia skutkového stavu veci. Nedostatočné zistenie skutkového stavu veci bolo spôsobené aj zavinením žalobcu, preto súd správne a opodstatnene krátil náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vec preskúmal v rozsahu odvolania bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ako dôvod hodný osobitného zreteľa považoval krajský súd skutočnosť, že žalobca v správnom konaní nenavrhol, ani nepredložil žiadne listinné dôkazy k tvrdeniu, že jeho zamestnanci v roku 2009 vykonávali prácu a plnili jeho úlohy v zahraničí, hoci týmito

dôkazmi môže disponovať len žalobca a aj jeho vinou nebol v danej veci presne a úplne zistený skutočný stav veci.

Aj odvolací súd považuje uvedenú skutočnosť za dôvod hodný osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania, lebo súd si musí pri tomto rozhodovaní všímať všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda aj tie, ktoré predchádzali súdnemu konaniu a ktoré následne viedli aj k podaniu návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu na súd.

Pokiaľ žalobca namietal, že so správnym orgánom spolupracoval a poukazoval na dožiadanie sociálnej poisťovne a dodatky k pracovným zmluvám, tak uvedené skutočnosti ani krajský súd, ani odvolací nepovažuje za dostatočné. Ako vyplýva aj z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného, dokazovanie bolo v tomto smere vykonané písomným dožiadaním na príslušnú pobočku Sociálnej poisťovne ohľadom formulára E101 (na ktorý žalobca poukazoval) napriek tomu, že toto nemalo vplyv na posudzovanie pri rozhodovaní vo veci samej a taktiež sa žalovaný v odôvodnení vysporiadal aj s dodatkami k pracovným zmluvám. Iné dôkazy na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého jeho zamestnanci v roku 2009 vykonávali prácu a plnili jeho úlohy v zahraničí, však žalobca neuviedol, ani nepredložil. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní z 19. apríla 2012 (č.l. 121), až na pojednávaní sa žalovaný dozvedel od žalobcu, že všetci zamestnanci vycestovali do Holandska, kde boli zaparkované ťahače, ktorými potom vykonávali medzinárodnú prepravu. Žalobca teda nevyvinul v dostatočnom rozsahu súčinnosť so správnym orgánom napriek tomu, že v oznámení o začatí správneho konania z 1. júna 2010 v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku na možnosť vyjadrenia sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia, ako aj k možnosti navrhnúť ich doplnenie, bol vyzvaný.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nezistil také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné považovať rozhodnutie krajského súdu v časti o trovách konania za nesprávne. Aj odvolací súd dospel k záveru, že nedostatočné zistenie skutkového stavu veci už v správnom konaní, ktoré malo za následok zrušenie rozhodnutia žalovaného, bolo spôsobené aj zavinením žalobcu, čo je dôvod hodný osobitného zreteľa pre priznanie len časti trov úspešnému žalobcovi. Uvedené krátenie náhrady trov bolo primerané okolnostiam prípadu, ako aj okolnostiam na strane účastníkov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v časti o trovách konania ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 4. júla 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová